

Sygn. akt II W 209/15

KS/60-45/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Becińska

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Rybińska

w obecności oskarżyciela skarbowego Drugiego Urzędu Skarbowego w Toruniu Piotra Dłutkowskiego

po rozpoznaniu dnia 11.02.2016r., 17.03.2016r.

sprawy:

W. K. s. M. i A. z domu G.,

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

1. będąc prezesem i zajmując się sprawami gospodarczymi (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. przy ul. (...), będącej podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych uporczywie nie wpłacał Naczelnikowi Drugiego Urzędu Skarbowego w T. w terminie ustawowym do dnia 31 marca 2014 r. podatku dochodowego od osób prawnych w kwocie 28.476,00 zł, wynikającego do zapłaty z zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za 2013 r. (CIT-8)

tj. o popełnienie wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

2. będąc prezesem i zajmując się sprawami gospodarczymi (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. przy ul. (...), uporczywie nie wpłacał Naczelnikowi Drugiego Urzędu Skarbowego w T., w terminie ustawowym do dnia 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, kwartale w którym powstał obowiązek podatkowy podatku od towarów i usług za okres od II kwartału 2013 r. do II kwartału 2014 r. w łącznej wysokości 115.736,00 zł

tj. o popełnienie wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

3. będąc prezesem i zajmując się sprawami gospodarczymi (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. przy ul. (...) zatrudniającej pracowników działając w warunkach czynu ciągłego nie wpłacał w ustawowych terminach (tj. do dnia 20-go miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaliczkę pobrano), na rachunek Drugiego urzędu Skarbowego w T. kwot zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych pobranych jako płatnik a okres od stycznia do grudnia 2013 r. w łącznej kwocie 4.018,00 zł

tj. popełnienia wykroczenia skarbowego z art. 77 § 3kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks

orzeka:

I. uznaje oskarżonego W. K. za winnego popełnienia zarzucanego jemu w akcie oskarżenia czynów tj. wykroczeń z art. 57§1kks w zw. z art. 9§3kks i art. 77§3kks w zw. z art. 6§2kks i art. 9§3kks i za to w myśl art. 50§1kks na podstawie art. 57 § 1 kks wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 8.000 (ośmiu tysięcy) złotych;

II. zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 209/15

UZASADNIENIE

W. K. był prezesem Zarządu (...) Spółka z o. o i z tego tytułu odpowiadał za rozliczenia z budżetem państwa w zakresie należności publicznoprawnych.

(dowód: wyciąg z KRS k. 12-18)

Z zawiadomienia o stwierdzeniu naruszenia przepisów prawa podatkowego z dnia 6 sierpnia 2014r.. wynika, że W. K. nie wpłacił Naczelnikowi Drugiego Urzędu Skarbowego w T. w terminie ustawowym, do dnia 31 marca 2014r. podatku dochodowego od osób prawnych w kwocie 28.476 złotych wynikającego do zapłaty z zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za 2013r. (CIT-8)

(dowód: zawiadomienie o stwierdzeniu naruszenia przepisów prawa podatkowego k. 2 zbioru G)

Z zawiadomienia o stwierdzeniu naruszenia prawa podatkowego z dnia 26 marca 2014r. wynika, że W. K. nie dokonywał wpłat z tytułu podatku VAT za II kwartał 2013r. w kwocie 1906 złotych (wpłata została dokonana po terminie), za III kwartał w kwocie 1878 złotych, za IV kwartał 2013r. w kwocie 40.908 złotych. Z kolejnego zawiadomienia wynika, że W. K. nie dokonywał wpłat z tytułu podatku VAT także w następnych okresach- w I kwartale 2014r. w kwocie 58.821,00 złotych i II kwartale 2014r. w kwocie 12.223 złote. Łączna zaległość z tytułu podatku VAT wyniosła 115.736 złotych przy czym kwota 1906 złotych została wpłacona po terminie.

(dowód: zawiadomienie o stwierdzeniu naruszenia prawa podatkowego k. 4, 5 zbioru G)

W. K. nie wpłacał także na rachunek Drugiego Urzędu Skarbowego zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, które pobrał jako płatnik, związanych z zatrudnianiem pracowników, za okres od stycznia do grudnia 2013r. w łącznej kwocie 4.018 złotych. Zaliczki na podatek dochodowy winny być uiszczone do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym zaliczkę pobrano.

(dowód: zawiadomienie o stwierdzeniu naruszenia prawa podatkowego k. 1 zbioru G)

W. K. nie był karany sędownie.

(dowód: dane o karalności k. 6)

Zaległość w podatku VAT na dzień 17 marca 2016r. za okres objęty aktem oskarżenia wynosiła 96.230,76 złotych. Zaległość w podatku CIT (dochodowy od osób prawnych) na ten sam dzień wynosiła 8.487,80 złotych.

(dowód: informacja wydruk z US k. 163, 164)

W toku postępowania sądowego oskarżony W. K. został poddany jednorazowemu badaniu sądowo- psychiatrycznemu i psychologicznemu. Biegli lekarze psychiatry i psycholog w pisemnej opinii z dnia 11 marca 2016r. stwierdzili, że oskarżony nie choruje psychicznie ani nie jest upośledzony umysłowo. Biegli zgodnie uznali, że w chwili zarzucanych mu czynów W. K. znajdował się w stanie pozwalającym rozpoznać znaczenie czynów i pokierować swoim postępowaniem. Biegli rozpoznali u oskarżonego zaburzenia nastroju adaptacyjne.

(dowód: opinia sądowo psychiatryczna i psychologiczna k. 145)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu do dokumenty zgromadzone w toku postępowania przygotowawczego i przed sądem, częściowo także w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego.

W. K. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że przyczyną niewpłacania podatku w terminie były opóźnienia w zapłacie przez kontrahentów. Nie wiedział jednocześnie jakie konkretnie opóźnienia i jacy kontrahenci zwlekali z zapłatą w terminie. Oskarżony wskazał także, że składał do Urzędu Skarbowego wnioski o raty i odroczenie terminów płatności, zaś Urząd Skarbowy do owych wniosków się przychylił. Przed sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wyjaśniając, że nie płacił podatków bo brakowało pieniędzy.

Sąd dał wiarę oskarżonemu jedynie w zakresie przyznania się do niepłacenia podatków w terminie albowiem w tej części wyjaśnienia oskarżonego znajdują odzwierciedlenie w dokumentach przedłożonych przez oskarżyciela dotyczących kwot i rodzajów podatków które nie zostały uiszczone. W pozostałym zakresie sąd nie dał wiary oskarżonemu, w szczególności do co tego, że w okresie objętym aktem oskarżenia składał wnioski o odroczenie terminów płatności podatków czy też o rozłożenie podatków na raty. Z informacji uzyskanej od oskarżyciela (k. 32) wynika, że nie odnotowano wniosków o udzielenie ulg w spłacie zobowiązań objętych zarzutem ze strony W. K..

Okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie było to, że oskarżony nie wpłacił Naczelnikowi Drugiego Urzędu Skarbowego w T. w terminie ustawowym do dnia 31 marca 2014 r. podatku dochodowego od osób prawnych w kwocie 28.476,00 zł, wynikającego do zapłaty z zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za 2013 r. (CIT-8) oraz nie wpłacał Naczelnikowi Drugiego Urzędu Skarbowego w T., w terminie ustawowym do dnia 25 dnia miesiąca następującego po kwartale w którym powstał obowiązek podatkowy podatku od towarów i usług za okres od II kwartału 2013 r. do II kwartału 2014 r. w łącznej wysokości 115.736,00 zł oraz nie wpłacał na rachunek Drugiego urzędu Skarbowego w T. kwot zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych pobranym jako płatnik za okres od stycznia do grudnia 2013 r. w łącznej kwocie 4.018,00 zł

Sporne było to, czy oskarżony działał uporczywie.

Z treści art. 27.1. ustawy z dnia 15 lutego 1992r. (Dz. U. z 2014r., poz. 851) o podatku dochodowym od osób prawnych wynika, że podatnicy...są obowiązani, składać urzędowi skarbowemu zeznanie, według ustalonego wzoru o wysokości dochodu (straty) osiągniętego w roku podatkowym - do końca trzeciego miesiąca roku następnego i w tym terminie wpłacić podatek należny albo różnicę między podatkiem należnym od dochodu wykazanego w zeznaniu a sumą należnych zaliczek za okres od początku roku.

Z treści art. 103 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług wynika, że podatnicy podatku od towarów są obowiązani do obliczania i wpłacania, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego podatku od towarów i usług za okresy kwartalne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po kwartale w którym powstał obowiązek podatkowy. Wskazane w akcie oskarżenia podatki od towarów i usług oraz podatek dochodowy od osób prawnych (CIT 8) nie zostały wpłacone.

Zdaniem Sądu oskarżony wyczerpał znamiona wykroczeń skarbowych określonych w art. 57 § 1 kks. Wykroczenie skarbowe opisane w tym przepisie polega na uporczywym niewpłaceniu w terminie podatku przez podatnika. Uporczywość w niepłaceniu podatku w terminie, to istnienie przez jakiś okres sytuacji, w której zobowiązany do płacenia podatku nie realizuje swojego zobowiązania w terminie, w którym winien był je wykonać, mimo iż miał ku temu możliwości. Jednocześnie należy podkreślić, że nie można uznać za usprawiedliwiające opóźnienie w regulowaniu podatku niezgromadzenie przez podatnika na czas środków finansowych na pokrycie podatku w terminie. Chodzi bowiem o brak środków na sam podatek, który reguluje się "od czegoś" (dochód, czynności itd.) w sytuacji, gdy istniały środki finansowe